

Arrest

nr. 210 221 van 27 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun kind X op 28 mei 2018 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 april 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 9 mei 2018.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché K. LENAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Tweede verzoekster, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, komt op 22 februari 2010 België binnen en dient een verzoek om internationale bescherming in. Op 3 juni 2010 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 48 806 van 29 september 2010 weigert de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan tweede verzoekster.

Op 30 augustus 2010 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 22 oktober 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard voor zover zij werd ingediend door tweede verzoekster en namens de kinderen.

Eerste verzoeker, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, komt op 5 januari 2011 België binnen en dient een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 augustus 2011 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 30 september 2013 wordt de aanvraag van 30 augustus 2010 voor tweede verzoekster en de kinderen ongegrond bevonden. Bij arrest nr. 124 559 van 22 mei 2014 vernietigt de Raad deze beslissing tot ongegrondheid.

Op 30 september 2013 wordt de aanvraag van 30 augustus 2010 onontvankelijk verklaard voor zover zij werd ingediend door eerste verzoeker. Bij arrest nr. 124 560 van 22 mei 2014 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

Op 8 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van verzoekers een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinqies}). Bij arrest nr. 124 556 van 24 mei 2014 vernietigt de Raad de beslissing van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris van 8 oktober 2013 houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinqies}) ten aanzien van tweede verzoekster en verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris van 8 oktober 2013 houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinqies}) ten aanzien van eerste verzoeker.

Op 25 oktober 2013 dienen verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 18 november 2013 onontvankelijk verklaard. Bij arrest nr. 124 558 van 22 mei 2014 vernietigt de Raad deze beslissing.

Op 18 november 2013 wordt verzoekers tevens een inreisverbod (bijlage 13^{sexies}) voor drie jaar opgelegd. Bij arrest nr. 124 557 van 24 mei 2014 vernietigt de Raad deze beslissingen.

Op 19 december 2013 dienen verzoekers een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 20 januari 2014 wordt de aanvraag van 19 december 2013 onontvankelijk verklaard. Bij arrest nr. 186 003 van 27 april 2017 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

Op 21 augustus 2015 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris, na de vernietigingsarresten van de Raad met nummers 124 558 en 124 559, dat de aanvragen van 30 augustus 2010 en 25 oktober 2013 ongegrond zijn. Bij arrest nr. 177 370 van 7 november 2016 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

Op 1 september 2015 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van verzoekers een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinqies}). Bij arrest nr. 152 877 van 19 september 2015 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissingen. Bij arrest nr. 176 506 van 19 oktober 2016 vernietigt de Raad deze beslissingen.

Op 2 maart 2017 dienen verzoekers een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 9 mei 2017 verklaart de gemachtigde deze vierde aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk. Bij arrest van de Raad nr. 200 812 van 8 maart 2018 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 9 mei 2017 worden ten opzichte van verzoekers bevelen genomen om het grondgebied te verlaten. Gelet op het inmiddels verkregen verblijfsrecht van verzoekers wordt dit beroep verworpen bij arrest van de Raad nr. 205 955 van 26 juni 2018.

Op 21 december 2017 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 21 december 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag ingewilligd wordt en waarbij verzoekers gemachtigd worden tot een verblijf van één jaar.

Op 8 januari 2018 worden verzoekers in het bezit gesteld van een A-kaart geldig tot 28 december 2018.

Op 20 april 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris na vernietiging de beslissing waarbij de aanvraag van 2 maart 2017 ontvankelijk doch ongegrond wordt bevonden. Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 02.03.2017 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

A., D. (...) R.R.Nr: xxx

Geboren te M. (...) op (...) / 1966

+ Echtgenote;

A., F. (...) R.R.Nr: xxx

Geboren te O. (...) op (...) / 1971

+ Kinderen:

A., B. (...) R.R.Nr: xxx

Geboren te V. (...) op (...) / 1999

A., F. (...) R.R.Nr: xxx

Geboren te P. (...) op (...) / 2001

A., S. (...) R.R.Nr: xxx

Geboren te V. (...) op (...) / 2003

Nationaliteit: Servië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden voor A., B. (...) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Overwegende dat na onderzoek door onze arts-adviseur (zie gesloten omslag, verslag dd. 16/04/2018), zij concludeerde dat de medische elementen die aangehaald werden door betrokkene niet weerhouden kunnen worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.

*Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan A., F. (...) (moeder van A., B. (...)) te willen overhandigen.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van hun wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij werpt volgende exceptie op:

"Met betrekking tot de ontvankelijkheid.

Verzoeker heeft geen belang bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing.

Er dient immers te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (R.v.St. nr. 69.601, 14.11.1997, TB.P. 1998, 614; R.v.St. nr. 46.528, 16.03.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

In casu werd op 21 december 2017 beslist dat de betrokkenen gemachtigd werden tot een verblijf van één jaar vanaf de afgifte van de documenten.

Zij werden op 8 januari 2018 in het bezit gesteld van elektronische A-kaarten, geldig tot 28 december 2018.

Dit naar aanleiding van hun regularisatieaanvraag ingediend op 13.06.2017 en op grond van artikel 9bis en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 en 12 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Dit tijdelijk verblijf is bovendien verlengbaar.

De beslissing tot machtiging tot verblijf dd 21.12.2017 vermeldt de voorwaarden voor deze verlenging:

" Minstens drie maanden voor de vervaldatum van hun verblijfsvergunning dient minstens een van de volgende personen een arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling te leveren, of het bewijs dat zij niet ten laste vallen van de openbare instellingen. Conform art. 1 /2 §3 van de wet van 15.12.1980 dienen de betrokkenen het bewijs voor te leggen van hun integratie. Daarenboven mogen zij door hun gedrag de openbare orde of nationale veiligheid niet schaden:

A. D., (...).1966, R.R. xxx

A. F., (...).1971, R.R. xxx

Volgende voorwaarden gelden voor:

A. B., (...).1999, R.R. xxx

Betrokkene dient aan te tonen dat hij niet ten laste valt van de openbare instellingen, conform art. 1 /2 §3 van de wet van 15.12.1980 dient de betrokkene het bewijs voor te leggen van zijn integratie. Daarenboven mag hij door zijn gedrag de openbare orde of nationale veiligheid niet schaden.

Tevens kan de verlenging van het BIVR slechts toegestaan worden indien zij binnen de drie maanden voor de vervaldatum van hun verblijfsvergunning het bewijs van hun identiteit en nationaliteit leveren in toepassing van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister. Deze voorwaarde geldt niet indien de asielprocedure van betrokkene nog hangende is (op het moment van de verlenging)."

Een eventuele vernietiging kan verzoeker dan ook geen voordeel meer opleveren (R.v.St. nr. 109.731 van 13 augustus 2002; R.v.V. nr. 18.973 van 21 november 2008).

Gelet op het bovenstaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing tot het ongegrond verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter Vw, niet ontvankelijk is, bij gebrek aan belang."

3.2. Ter terechtzitting wijst de Raad erop dat de verwerende partij in de nota een exceptie van niet ontvankelijkheid van het beroep opwerpt wegens gebrek aan belang nu verzoekers op 8 januari 2018 in het bezit werden gesteld van een A-kaart, geldig voor één jaar, maar verlengbaar.

3.3. De raadsman van verzoekers wijst er ter terechtzitting op dat de A-kaart werd bekomen ten gevolge van een machtigingsaanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en dat deze aanvraag onderhavig is aan voorwaarden, waaronder het voorleggen van een arbeidskaart en een effectieve tewerkstelling of het bewijs dat verzoekers niet ten laste vallen van de openbare instellingen, daar waar een machtiging tot een verblijfsrecht als gevolg van de huidige aanvraag niet aan dergelijke voorwaarden onderhavig zou zijn. Hij meent dan ook dat verzoekers nog steeds een actueel belang hebben bij hun beroep.

3.4. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoekers, ondanks de omstandigheid dat zij in het bezit zijn van een A-kaart, *in casu* nog steeds van een actueel belang doen blijken bij de huidige vordering. Bovendien zouden verzoekers na het verstrijken van hun tijdelijk verblijfsrecht de thans ingeroepen elementen ter ondersteuning van hun machtigingsaanvraag ingevolge het bepaalde in artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet niet meer op ontvankelijke wijze kunnen inroepen in het kader van een latere aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

3.5. De exceptie wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT IUO. ART. 9TER VREEMDELINGENWET IUO. DE ZORGVULDIGHEIDSP LICHT

(i) Eerste schending

4.

In de aanvraag om machtiging tot verblijf werd o.a. als volgt geargumenteed (zie p. 6) :

" De kinderneurologe onderstreept het belang van het buitengewoon onderwijs TB D. T. (...), (cfr. medisch attest) en het belang van een goede opvolging (ook visueel) (cfr. medisch attest)"

De arts-attaché overweegt terzake eerder lichtzinnig:

" In het kader van de mentale handicap dient vermeld te worden dat dit geen zuiver medische aandoening is, dit is geen ziekte strictu sensu (sic) maar een ontwikkelingsstoornis. Heden is betrokkene nog niet geïnstitutionaliseerd en volgt hij speciale school. Hij is heden 17 jaar (18 jaar in 2018) en dus niet meer schoolplichtig in de nabije toekomst. Alle voorzieningen zijn evenwel beschikbaar voor de hulp en de ondersteuning van zijn handicap: speciale school, ondersteuning door sociaal werker, eventueel fysiotherapie, hulp door een verpleegster, dagopvang

Zulke motivering is niet adequaat.

Dat B. (...) in de nabije toekomst 18 jaar zal worden is, en niet meer schoolplichtig, is een argument dat geen hout snijdt:

- *de beoordeling van de aandoening en de behandelingsmogelijkheden dient uiteraard rekening te houden met de toestand nu (= op het ogenblik van de beoordeling) en kan niet zinvol verwijzen naar een situatie welke zich in de toekomst zou voordoen;*
(...)"
- *het loutere gegeven dat B. (...) einde 2018 niet meer schoolplichtig zou zijn, betekent uiteraard niet dat zijn schooltraject reeds volgende jaar afgelopen zou zijn; B. (...) is thans 17 jaar en zijn schooltraject is nog niet voltooid. Ten bewijze hiervan zullen nog de nuttige stavingsstukken worden gevoegd.*
- *De arts-attaché is weinig ernstig waar hij lijkt te suggereren dat op 18 jaar de (noodzaak tot) scholing ipso facto wegvalt; de meer dan waarschijnlijke hypothese dat B. (...) zich midden in het*

schooljaar bevindt wanneer hij 18 wordt en aldus minstens nog een schooljaar dient af te leggen, wordt door de arts-attaché blijkbaar niet eens in overweging genomen, hetgeen weinig zorgvuldig is; Vervolgens formuleert de arts-attaché de oppervlakkige overweging dat "alle voorzieningen evenwel beschikbaar zijn voor de hulp en ondersteuning van zijn handicap: speciale school (..)" De weinig nauwkeurige formulering van de arts-attaché (cfr. "speciale school") doet reeds een oppervlakkig onderzoek en beoordeling vermoeden. Het is geheel onduidelijk wat de arts-attaché precies bedoelt met een "speciale school". B. (...) heeft nood aan buitengewoon onderwijs met een vertrouwdheid met de aandoening van B. (...). De loutere (en ondergeschikte) overweging dat er een speciale school zou bestaan in Servië is onvoldoende nauwkeurig en bevat onvoldoende garantie op beschikbaarheid van het juiste buitengewoon onderwijs voor B. (...). De arts-attaché is op de hoogte van het specifieke type van buitengewoon onderwijs dat B. (...) nodig heeft zodat van hem redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij op nauwkeurige wijze onderzoekt of dit welbepaalde type onderwijs in Servië beschikbaar is. De arts-attaché heeft zich helaas vergenoegd met de blote stelling dat "speciaal onderwijs" beschikbaar is, hetgeen dient beschouwd te worden als een onvoldoende nauwkeurig onderzoek en motivering. Daarenboven blijkt helemaal nergens uit het administratief dossier (en de stukken MEDCOI) dat in Servië buitengewoon onderwijs beschikbaar is voor personen met een ernstige mentale handicap. De stelling van de arts-attaché vindt geen grondslag in het dossier.

(ii) Tweede schending

5.

In de aanvraag om machtiging tot verblijf en het bijhorend medisch attest werd duidelijk aangegeven dat B. (...) ook dient te kunnen beschikken over een "opvolging visueel" door een oogarts. B. (...) heeft immers ernstige visus-problemen.

De arts-attaché neemt geen standpunt in nopens de beschikbaarheid van de opvolging door een oogarts.

Het onderzoek door de arts-attaché is derhalve onzorgvuldig te noemen, aangezien een deel van de behandeling niet het voorwerp uitmaakte van enig onderzoek.

“(iii) Derde schending

6.

Zoals hoger reeds aangegeven neemt de arts-attaché het standpunt in dat B. (...) binnenkort meerderjarig is en derhalve geen schoolplicht meer zou hebben (waaromtrent alle voorbehoud).

De arts-attaché verzuimt evenwel een nauwkeurige beoordeling te maken van de behandeling en leefsituatie van verzoeker bij meerderjarigheid (en veronderstelt einde van de schoolplicht).

De arts-attaché beperkt zich tot een beoordeling van de financiële situatie van de ouders, en de suggestie dat deze wel kunnen "instaan voor kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp".

Het advies van de arts-attaché vermeldt evenwel niets over de noodzakelijke behandeling van B. (...) als volwassene.

De arts-attaché hult zich in stilzwijgen m.b.t. de precieze noden van B. (...) als meerderjarige, wanneer de schoolinstelling (en derhalve ook het zorgkader van de schoolinstelling) wegvalt.

De aandoening van B. (...) is dermate ernstig dat hij ook (en a fortiori) op volwassen leeftijd nood heeft (zal hebben) aan een omkadering, begeleiding en zorgstructuur.

In het kader van huidige aanvraag - en zeker aangezien de arts-attaché zelf meent in de toekomst te moeten kijken - behoorde de attaché allereerst te bepalen welke zorgen en behandeling voor B. (...) nodig zijn nadat zijn schoolplicht afgelopen zal zijn.

Door te stellen dat de ouders kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp geeft de arts-attaché (uiteraard) nog geen inhoudelijke invulling van deze noodzakelijke hulp.

Waar de arts-attaché enkel argumenteert nopens de financiering door de ouders van de "noodzakelijke hulp", doch verzuimt te verduidelijken welke hulp voor B. (...) (als volwassene) noodzakelijk / wenselijk zou zijn, dient m.a.w. een schending van de zorgvuldigheidsverplichting te worden aangenomen.

Allereerst dient immers bepaald te worden of de zorg / behandeling voor B. (...) als volwassene in Servië wel beschikbaar is – hetgeen logischerwijze veronderstelt dat deze zorg/ behandeling nauwkeurig in kaart wordt gebracht- alvorens de toegankelijkheid (= financiering) ervan te onderzoeken.

Geenszins is het zo dat B. (...) wanneer hij volwassen wordt plots geen zorgen of behandeling meer zou dienen te genieten, hetgeen de arts-attaché geheel ten onrechte laat uitschijnen.”

4.2.1. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is

uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)”

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het advies van de arts-adviseur van 16 april 2018, dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing en bij de beslissing werd gevoegd, en dat luidt als volgt:

“(...

NAAM: A., B. (...) (R.R.: xxx)

Mannelijk

nationaliteit: Servië

geboren te V. (...) op (...).1999

adres: (...)

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 2-3-2017

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

- Standaard medisch getuigschrift d.d. 14-2-2017 van Dr. F. (...), kinderneuroloog, met de volgende informatie:

- Ernstige mentale beperking met nood aan speciaal onderwijs, epilepsie, visueel probleem, quadriparese (atactisch/spastisch) waarvoor onderbeenspalken

- Medicatie: Depakine

- Nood aan speciale opvang , ortheses voor de onderbenen

- Levenslange zorg en begeleiding

- Verslag van kinderneurologie d.d. 12-9-2016: na koortperiode op leeftijd van 6 maand ontwikkelen van epilepsie en mentale retardatie. Opvolging in het kader van epilepsie met aanpassen medicatie. Klinisch neurologisch vertoont betrokkene een ernstig visueel probleem, milde spastische quadriparese asymmetrisch ten nadele van rechts. Er wordt ook obstipatie vermeld waarvoor Bifiteral en Laxido.

Uit de aangeleverde documenten kunnen we het volgende besluiten: het gaat hier over een jongen van 17 jaar, afkomstig uit Servië met een complexe problematiek. In de neonatale periode weerhouden we een koortperiode met epilepsie en een algemene retardatie tot gevolg. De huidige problematiek situeert zich op een mentale retardatie, ontwikkelingsachterstand, visusstoornissen, spastische quadriparese vooral uitgesproken rechts.

Bijkomend heeft hij last van obstipatie. Hij heeft nood aan speciale scholing, intensieve opvolging. Hij draagt beenspalken en steunzolen als orthopedische hulpmiddelen. Hij heeft nood aan opvolging door een (kinder)neuroloog en gastro-enteroloog.

- Actuele medicatie:

- Depakine, valproaat tegen epilepsie
- Bifiteral = lactulose, stoelgangsmoduleerder
- Laxido, = macrogol, stoelgangsregulator

In het dossier is geen tegenindicatie tot reizen vermeld. Wel kan gesteld worden dat het reizen onder begeleiding aangewezen is. Bijkomend heeft betrokkene constante zorg nodig die heden door de ouders verzorgd wordt.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is¹:

- Aanvraag Medcoi van 13-11-2017 met het unieke referentienummer 10311
- Aanvraag Medcoi van 12-6-2017 met het unieke referentienummer 9739
- Aanvraag Medcoi van 15-3-2018 met het unieke referentienummer 10894
- Aanvraag Medcoi van 08-06-2016 met het unieke referentienummer 8215
- Aanvraag Medcoi van 30-01-2018 met het unieke referentienummer 10645
- Aanvraag Medcoi van 10-12-2017 met het unieke referentienummer 10477
- Aanvraag Medcoi van 14-02-2017 met het unieke referentienummer 9293

2. De medicatie die betrokkene heden neemt is beschikbaar in Servië

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de zorg voor betrokkene beschikbaar is in Servië:

- De medicatie valproaat, macrogol en lactulose is beschikbaar
- In kader van de mentale handicap dient vermeld te worden dat dit geen zuiver medische aandoening is, dit is geen ziekte strictu sensu maar een ontwikkelingsstoornis. Heden is betrokkene nog niet geïnstitutionaliseerd en volgt hij speciale school. Hij is heden 17 jaar (18 jaar in 2018) en dus niet meer schoolplichtig in de nabije toekomst. Alle voorzieningen zijn evenwel beschikbaar voor de hulp en ondersteuning van zijn handicap: speciale school, ondersteuning door sociaal werker, eventueel fysiotherapie, hulp door een verpleegster, dagopvang, eventueel in de ergste omstandigheden opname in een gespecialiseerde instelling
- In kader van de orthopedische hulpmiddelen werd bewezen dat zij beschikbaar zijn in het thuisland. Een pediatrische orthopedist is eveneens beschikbaar
- In kader van de epilepsie is alle medische ondersteuning beschikbaar: neurologen, eventueel pediaters met bekwaamheid in de neurologie, een speciale opvang in een epilepsie-kliniek
- In het kader van de obstipatie is een gastro-enteroloog beschikbaar

We kunnen dus besluiten dat de eventuele zorg beschikbaar is.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds,... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

De gezondheidszorg in Servië is georganiseerd op de drie gebruikelijke niveaus (primaire, secundaire en tertiaire zorg), verbonden op basis van een systeem van doorverwijzing. Er bestaat een verplichte ziekteverzekering die zowel werknemers, zelfstandigen, gepensioneerden als uitkeringsgerechtigden insluit. Voor sociaal kwetsbare personen is de verzekering gratis, daar de staat de bijdragen voor deze personen betaalt. Deze verzekering geeft toegang tot de publieke gezondheidszorg.² Daarnaast is er

ook een private gezondheidszorg dat weinig interfereert met de publieke met eveneens een opdeling in primaire en secundaire zorg. Naar deze faciliteiten dienen de patiënten doorverwezen te worden. De kost van de behandeling is voor eigen rekening.³ Medicatie wordt verkregen op voorschrift. Er is afhankelijk tot welke terugbetalingscategorie ze behoren (A,A1,B, C en D) een toeslag te betalen.⁴ De terugbetaling van de zorgen varieert van 100% tot 65 %. Details zijn vastgelegd in de "Health Insurance Act"⁵

Deze wet beschrijft ook het ganse gezondheidssysteem en de voorwaarden ook voor medicatie en dergelijke.

In het geval dat de familie van verzoeker onmiddellijk na aankomst in Servië nood heeft aan medische bijstand is er gedurende een periode van maximum 60 dagen recht op dringende medische zorgen op alle niveaus voor personen die terugkeren en nog niet in regel zijn met de ziekteverzekering. Tijdens deze periode moet betrokkene zich in regel stellen met de ziekteverzekering. De bijdrage in de kosten van de zorgen door de patiënt wordt bepaald in functie van de inkomsten van de verzekerde en zijn familieleden. Die bijdragen variëren van een halve euro voor een consult tot 6 euro voor een radiografie, maar in het meest voordelige geval - en dit is zo voor werklozen en mensen met weinig inkomsten -moet de patiënt helemaal niets zelf betalen.⁶

Verdere sociale voorzieningen bestaan uit een vergoeding bij arbeidsongeschiktheid, recht op bijstand van een andere persoon wanneer men niet in staat is om de dagdagelijkse handelingen te stellen (mantelzorg), een werkloosheidsuitkering wanneer men minstens 12 maanden bijgedragen heeft gedurende de laatste 18 maanden.

Indien zij geen inkomen kunnen verwerven uit arbeid, kunnen betrokkenen rekenen op sociale bijstand in functie van het familiale inkomen en het aantal personen ten laste. De voorwaarden zijn het hebben van de Servische nationaliteit en uiteraard het verblijf.⁷

Specifiek voor betrokkene:

In kader van de zuiver medische zorgen kunnen we het volgende stellen:

- De orthopedische follow-up op gebied van controle door een arts is gratis wanneer deze gebeurt in een publieke instelling. De kinderen vallen onder de ziekteverzekering van de ouders. Dus de enige voorwaarde is dat zij zich aansluiten. Voor orthopedische hulpmiddelen wordt soms een bijdrage gevraagd, vermits deze volledig op maat van het individu gemaakt worden.⁸
- De zorg door de neuroloog is volledig gratis, maar als voorwaarde dient gesteld dat betrokkene door een huisarts doorverwezen wordt. Voor de medicatie dient een klein supplement betaald te worden. Depakine als tabletten is op de markt onder de naam van Eftil en Valproix behorende tot lijst B met een vaste bijdrage van RSD 50 (€ 0.42) voor 30 tabletten.⁹

De meeste zorg behoort in de categorie ondersteuning en opvang van de mentale retardatie.

- De opvolging van personen met een zware handicap zowel mentaal als fysiek valt onder de diensten die door de algemene ziekteverzekering gedekt worden. Hieronder is ook de speciale scholing vervat.
- In kader van specifieke opvang bestaan er gespecialiseerde centra, onder andere in Vranjska Banja. Dit centrum is toegankelijk op basis van doorverwijzing van een neuroloog, waarna ter plaatse een assessment gemaakt wordt en beslist of de behandeling en opvolging op ambulante of residentiële basis gebeurt. De NGO "NEXUS" is zeer sterk geëngageerd in deze problematiek met verschillende programma's voor minderheden, armen en sociaal geïsoleerden. Daarnaast zijn nog verschillende andere NGO's actief in kader van ondersteuning voor gehandicapten en hun familie. Servië ontvangt ook specifieke fondsen van de EU. 10 Er is ook een verschuiving van de overheid in het kader van de aandacht meer toe te spitsen in opvang van de betrokkene in de thuisomgeving eerder dan de vroegere politiek te volgen van institutionalisering.

In antwoord op het rapport dat de advocaat bijgevoegd heeft willen we het volgende antwoorden. We ontkennen helemaal niet het bestaan van dit rapport. Wij zijn ook op de hoogte evenals onze contactpersonen in kader van toegankelijkheid van de zorg. Sinds dit rapport heeft Servië grote inspanningen gedaan om de zorg voor gehandicapten te organiseren in een meer comfortabele en moderne situatie, Zoals eerder vermeld, werden nieuwe centra opgericht met een totaal andere en modernere aanpak van de problemen, en engageerden NGO's zich in de meer ambulante en thuiszorg. Bijkomend dient ook vermeld dat de instituten waarover sprake is niet van toepassing zijn op betrokkene. Tot op heden is hij niet opgenomen in een instelling en wordt hij ambulant verzorgd en opgevolgd. Een groot deel van de opvolging en opvang gebeurt heden ook thuis, in familiekring. Deze zorg kan gewoon verder gezet worden bij terugkeer naar het thuisland.

Het argument dat de zorg -voor betrokkene niet beschikbaar is in Servië dient tegengesproken, te worden.

Betrokkene werd 16 jaar geleden weggestuurd uit zijn thuisland met dat argument. We dienen te vermelden dat de Servische staat veel inspanningen gedaan heeft in de latere jaren om een

kwaliteitsvolle gezondheidszorg met een algemene toegankelijkheid te installeren. De situatie in Servië is volledig veranderd.

De arts vermeldt dat de behandeling voor de leeftijd van 14 jaar diende te gebeuren. Dit is zo gebeurd in België en heeft tot een stabiele situatie geleid. Verdere opvolging kan nu verzekerd worden in het thuisland vermits de acute periode achter de rug is en de noodzakelijke structuren voorhanden en toegankelijk zijn.

De vermelding dat de verschillende pogingen om de juiste behandeling te krijgen, mislukt zijn, zijn heden niet meer van toepassing, vermits aangetoond werd dat door de evolutie binnen het land de nodige infrastructuur beschikbaar en toegankelijk is.

In het kader van de nood aan buitengewoon onderwijs kan gezegd worden dat dit geldt tot 18 jaar. In Servië zijn er zelfs voorzieningen tot 26 jaar.¹¹

Het argument dat kinderen ondergebracht worden tussen volwassenen-kan- ontkracht worden door de leeftijd van betrokkene. Binnen enkele maanden is hij 18 jaar en wordt hij hier ook al "volwassene" lichamelijk aanzien.

In het kader van de informatie die aangehaald wordt onder het tweede punt in kader van informatie over Servië verwijzen we naar dit dossier waar aan de hand van recente bronnen , gecontroleerd door een EU-instantie de verschillende mogelijkheden besproken worden en waar ook duidelijk gebleken is uit deze bronnen dat er een mentaliteitsverandering is in Servië in het kader van opvang van mentaal gehandicapten.

Onder punt 3 wordt gesteld dat alleen de basismedicatie beschikbaar is. In analogie van België bestaat er een systeem van bijdrage afhankelijk van de medicatie: intraveneus wordt Depakine volledig terugbetaald; voor de tabletten wordt een kleine minimale bijdrage gevraagd. Dat er voor deze "complexe", mijns inziens basismedicatie voor epilepsie, geen tussenkomst is, is nietwaar; zoals vroeger vermeld.

Het feit dat de moeder werkloos is sluit niet uit dat zij geen beroep kan doen op de sociale zekerheid en ziekte- uitkering.

Werklozen kunnen ook deelnemen aan het verzekeringssysteem. Zij dienen zich daarvoor te registreren en in bezit zijn van wat men een "employment booklet" noemt. Daarna dienen ze zich te registreren bij de Nationale service voor werkgelegenheid in hun woonplaats, waarna ze beroep kunnen doen op de ziekteverzekering¹²

Bijkomend leggen beide ouders geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkenen geen toegang zouden hebben tot de arbeidsmarkt in hun land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zouden kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

In het administratief dossier staat vermeld dat de moeder getrouwd is en nog familie in het thuisland heeft. Niets weerhoudt haar om op deze personen beroep te doen voor een tijdelijke opvang en eventueel beperkte financiële steun.

Niets verhindert betrokkene om terug te keren. Het staat betrokkene vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.¹³

Niets weerhoudt betrokkene en zijn moeder om terug te keren naar hun thuisland, vermits de zorg beschikbaar is en toegankelijk.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de epilepsie en mentale retardatie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Servië.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Servië.

(...)"

4.2.2.1. In een eerste onderdeel van het middel werpen verzoekers op dat in hun aanvraag om machtiging tot verblijf de behandelende kinderneurologe het belang van het buitengewoon onderwijs en van een goede opvolging, ook visueel, onderstreepte. Zij citeren uit het advies van de arts-adviseur en voeren aan dat de motivering van de arts-adviseur niet adequaat is. Verzoekers werpen op dat het

argument dat B. in de nabije toekomst 18 jaar zal worden en niet meer schoolplichtig zal zijn geen hout snijdt. Zij stippen aan dat de beoordeling van de behandelingsmogelijkheden dient te gebeuren rekening houdend met de toestand op het ogenblik van het nemen van de beoordeling en er niet zinvol kan verwezen worden naar een situatie die zich in de toekomst zal voordoen. Verzoekers laten verder gelden dat het loutere gegeven dat B. eind 2018 niet meer schoolplichtig zou zijn, uiteraard niet betekent dat zijn schooltraject reeds volgend jaar afgelopen zou zijn. Verzoekers werpen op dat B. thans 17 jaar is en zijn schooltraject nog niet voltooid is. Verzoekers werpen op dat de arts-adviseur weinig ernstig is waar hij lijkt te suggereren dat op 18 jaar de noodzaak tot scholing *ipso facto* wegvalt. Verzoekers werpen op dat B. zich midden in het schooljaar bevindt wanneer hij 18 wordt en aldus nog minstens een schooljaar dient af te leggen en het onzorgvuldig is van de arts-adviseur om dit niet eens in overweging te nemen. Verzoekers voeren aan dat de arts-adviseur op oppervlakkige wijze overweegt dat *“alle voorzieningen evenwel beschikbaar zijn voor de hulp en ondersteuning van zijn handicap: speciale school (...)”*. Verzoekers werpen op dat de weinig nauwkeurige formulering van de arts-adviseur, met name *“speciale school”* reeds een oppervlakkig onderzoek en beoordeling doet vermoeden en het geheel onduidelijk is wat de arts-adviseur bedoelt met een *“speciale school”*. Verzoekers laten gelden dat B. nood heeft aan buitengewoon onderwijs met een vertrouwde met zijn aandoening. Verzoekers werpen op dat nergens uit het administratief dossier en de stukken uit de MedCOI databank blijkt dat in Servië buitengewoon onderwijs beschikbaar is voor personen met een ernstige mentale handicap. Verzoekers werpen op dat de stelling van de arts-adviseur geen grondslag vindt in het administratief dossier. Verzoekers voeren in een tweede onderdeel aan dat in hun aanvraag en bijhorend medisch attest duidelijk wordt aangegeven dat B. ook dient te worden opgevolgd door een oogarts omdat hij ernstige visusproblemen heeft. Verzoekers werpen op dat de arts-adviseur geen standpunt heeft ingenomen over de beschikbaarheid van de opvolging. Verzoekers laten gelden dat het onderzoek van de arts-adviseur onzorgvuldig is aangezien een deel van de behandeling niet het voorwerp uitmaakt van enig onderzoek. Verzoekers werpen in een derde onderdeel op dat de arts-adviseur verzuimt om een nauwkeurige beoordeling te maken van de behandeling en leefsituatie van B. wanneer zijn leerplicht eindigt en dit des te meer geldt nu de arts-adviseur het zelf nodig heeft geacht in de toekomst te moeten kijken. Verzoekers stippen aan dat de aandoening van B. dermate ernstig is dat hij ook op volwassen leeftijd nood zal hebben aan een omkadering, begeleiding en zorgstructuur. Verzoekers voeren aan dat de arts-adviseur enkel argumenteert over de financiering door de ouders maar niet verduidelijkt welke hulp voor B. noodzakelijk zou zijn. Verzoekers stippen aan dat eerst de beschikbaarheid van de nodige zorgen dient te worden onderzocht vooraleer men onderzoekt of de behandeling ook toegankelijk is. Verzoekers werpen nog op dat het geenszins zo is dat B. wanneer hij volwassen wordt plots geen zorgen of behandeling meer nodig heeft, hetgeen de arts-adviseur nochtans laat uitschijnen.

Verzoekers werpen op dat in hun aanvraag om machtiging tot verblijf de behandelende kinderneurologe het belang van buitengewoon onderwijs en van een goede opvolging ook visueel onderstreepte. Zij citeren uit het advies van de arts-adviseur en voeren aan dat de motivering van de arts-adviseur niet adequaat is. Verzoekers werpen op dat het argument dat B. in de nabije toekomst 18 jaar zal worden en niet meer schoolplichtig zal zijn geen hout snijdt. Zij stippen aan dat de beoordeling van de behandelingsmogelijkheden dient te gebeuren rekening houdend met de toestand op het ogenblik van het nemen van de beoordeling en er niet zinvol kan worden verwezen naar een situatie die zich in de toekomst zal voordoen.

4.2.2.2. Nu A.B., het kind van verzoekers, inmiddels de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft, is het niet kennelijk onredelijk dat de arts-adviseur in het advies, dat werd gegeven kort voor A.B. de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, vermeldt dat verzoeker *“dus niet meer schoolplichtig (is) in de nabije toekomst”*. Nu A.B. thans niet meer schoolplichtig is, kan niet worden aangenomen dat verzoekers het belang bij dit middelonderdeel behouden.

Volledigheidshalve wordt wel ingegaan op de motieven inzake de nood aan opvang voor A.B., weze het in een school of in een dagopvang.

In het advies van de arts-adviseur van 16 april 2018, dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing, wordt erkend dat verzoeker (op dat ogenblik) onder meer nood heeft aan speciale scholing, intensieve opvolging, en constante zorg die heden door de ouders verzorgd wordt. Inzake de beschikbaarheid van de zorgen wordt in het advies het volgende overwogen:

*“Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:
(...)”*

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de zorg voor betrokkene beschikbaar is in Servië:

- *De medicatie valproaat, macrogol en lactulose is beschikbaar*
 - *In kader van de mentale handicap dient vermeld te worden dat dit geen zuiver medische aandoening is, dit is geen ziekte strictu sensu maar een ontwikkelingsstoornis. Heden is betrokkene nog niet geïnstitutionaliseerd en volgt hij speciale school. Hij is heden 17 jaar (18 jaar in 2018) en dus niet meer schoolplichtig in de nabije toekomst. Alle voorzieningen zijn evenwel beschikbaar voor de hulp en ondersteuning van zijn handicap: speciale school, ondersteuning door sociaal werker, eventueel fysiotherapie, hulp door een verpleegster, dagopvang, eventueel in de ergste omstandigheden opname in een gespecialiseerde instelling*
 - *In kader van de orthopedische hulpmiddelen werd bewezen dat zij beschikbaar zijn in het thuisland. Een pediatrische orthopedist is eveneens beschikbaar*
 - *In kader van de epilepsie is alle medische ondersteuning beschikbaar: neurologen, eventueel pediaters met bekwaamheid in de neurologie, een speciale opvang in een epilepsie-kliniek*
 - *In het kader van de obstipatie is een gastro-enteroloog beschikbaar*
- We kunnen dus besluiten dat de eventuele zorg beschikbaar is."*

Inzake de toegankelijkheid van de zorgen en de opvolging in het land van herkomst wordt in het advies van 16 april 2018 het volgende overwogen:

"(...)

De meeste zorg behoort in de categorie ondersteuning en opvang van de mentale retardatie.

- *De opvolging van personen met een zware handicap zowel mentaal als fysiek valt onder de diensten die door de algemene ziekteverzekering gedekt worden. Hieronder is ook de speciale scholing vervat.*
- *In kader van specifieke opvang bestaan er gespecialiseerde centra, onder andere in Vranjska Banja. Dit centrum is toegankelijk op basis van doorverwijzing van een neuroloog, waarna ter plaatse een assessment gemaakt wordt en beslist of de behandeling en opvolging op ambulante of residentiële basis gebeurt. De NGO "NEXUS" is zeer sterk geëngageerd in deze problematiek met verschillende programma's voor minderheden, armen en sociaal geïsoleerden. Daarnaast zijn nog verschillende andere NGO's actief in kader van ondersteuning voor gehandicapten en hun familie. Servië ontvangt ook specifieke fondsen van de EU. 10 Er is ook een verschuiving van de overheid in het kader van de aandacht meer toe te spitsen in opvang van de betrokkene in de thuisomgeving eerder dan de vroegere politiek te volgen van institutionalisering.*

In antwoord op het rapport dat de advocaat bijgevoegd heeft willen we het volgende antwoorden. We ontkennen helemaal niet het bestaan van dit rapport. Wij zijn ook op de hoogte evenals onze contactpersonen in kader van toegankelijkheid van de zorg. Sinds dit rapport heeft Servië grote inspanningen gedaan om de zorg voor gehandicapten te organiseren in een meer comfortabele en moderne situatie, Zoals eerder vermeld, werden nieuwe centra opgericht met een totaal andere en modernere aanpak van de problemen, en engageerden NGO's zich in de meer ambulante en thuiszorg. Bijkomend dient ook vermeld dat de instituten waarover sprake is niet van toepassing zijn op betrokkene. Tot op heden is hij niet opgenomen in een instelling en wordt hij ambulant verzorgd en opgevolgd. Een groot deel van de opvolging en opvang gebeurt heden ook thuis, in familiekring. Deze zorg kan gewoon verder gezet worden bij terugkeer naar het thuisland.

Het argument dat de zorg -voor betrokkene niet beschikbaar is in Servië dient tegengesproken, te worden.

Betrokkene werd 16 jaar geleden weggestuurd uit zijn thuisland met dat argument. We dienen te vermelden dat de Servische staat veel inspanningen gedaan heeft in de latere jaren om een kwaliteitsvolle gezondheidszorg met een algemene toegankelijkheid te installeren. De situatie in Servië is volledig veranderd.

De arts vermeldt dat de behandeling voor de leeftijd van 14 jaar diende te gebeuren. Dit is zo gebeurd in België en heeft tot een stabiele situatie geleid. Verdere opvolging kan nu verzekerd worden in het thuisland vermits de acute periode achter de rug is en de noodzakelijke structuren voorhanden en toegankelijk zijn.

De vermelding dat de verschillende pogingen om de juiste behandeling te krijgen, mislukt zijn, zijn heden niet meer van toepassing, vermits aangetoond werd dat door de evolutie binnen het land de nodige infrastructuur beschikbaar en toegankelijk is.

In het kader van de nood aan buitengewoon onderwijs kan gezegd worden dat dit geldt tot 18 jaar. In Servië zijn er zelfs voorzieningen tot 26 jaar.¹¹

Het argument dat kinderen ondergebracht worden tussen volwassenen-kan- ontkracht worden door de leeftijd van betrokkene. Binnen enkele maanden is hij 18 jaar en wordt hij hier ook al "volwassene" lichamelijk aanzien.

In het kader van de informatie die aangehaald wordt onder het tweede punt in kader van informatie over Servië verwijzen we naar dit dossier waar aan de hand van recente bronnen, gecontroleerd door een EU-instantie de verschillende mogelijkheden besproken worden en waar ook duidelijk gebleken is uit deze bronnen dat er een mentaliteitsverandering is in Servië in het kader van opvang van mentaal gehandicapten. (...)."

Hieruit blijkt dat in het advies van de arts-adviseur wordt gesteld dat alle voorzieningen beschikbaar zijn voor de hulp en ondersteuning van de handicap van A.B.: een speciale school, ondersteuning door een sociaal werker, eventueel fysiotherapie, hulp door een verpleegster, dagopvang, eventueel in de ergste omstandigheden opname in een gespecialiseerde instelling. Tevens wordt erop gewezen dat er gespecialiseerde centra bestaan in het kader van specifieke opvang, onder andere in Vranjska Banja. Er wordt verduidelijkt dat dit centrum toegankelijk is op basis van doorverwijzing van een neuroloog, waarna ter plaatse een assessment gemaakt wordt en beslist of de behandeling en opvolging op ambulante of op residentiële basis gebeuren. De arts-adviseur vervolgt dat de NGO "NEXUS" zeer sterk geëngageerd is in deze problematiek met verschillende programma's voor minderheden, armen en sociaal geïsoleerden. De arts-adviseur vermeldt ook dat er daarnaast nog verschillende andere NGO's actief zijn in kader van ondersteuning voor gehandicapten en hun familie en dat Servië specifieke fondsen ontvangt van de Europese Unie. De arts-adviseur bevestigt dat er een verschuiving van de overheid is in het kader van de aandacht meer toe te spitsen in opvang van de betrokkene in de thuisomgeving eerder dan de vroegere politiek te volgen van institutionalisering. In het advies wordt ook gesteld dat A.B. tot op heden niet is opgenomen in een instelling en ambulant wordt verzorgd en opgevolgd, dat een groot deel van de opvolging en opvang heden ook thuis gebeurt, in familiekring, zodat deze zorg gewoon kan worden verder gezet bij terugkeer naar het thuisland.

Waar verzoekers zich beperken tot kritiek op de al dan niet schoolplicht van A.B. en zijn schooltraject, wordt vooreerst opgemerkt dat verzoekers momenteel op legale wijze in België kunnen verblijven (zie punt 3. van dit arrest) en A.B. zijn traject tijdelijk in België kan verder zetten, zodat verzoekers geen belang hebben bij dit onderdeel van het middel. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat in het advies ook wordt benadrukt dat er in Servië zelfs voorzieningen zijn tot 26 jaar inzake buitengewoon onderwijs.

Met hun kritiek inzake de schoolplicht en de speciale school gaan verzoekers er volledig aan voorbij dat in het advies van de arts-adviseur wel degelijk wordt onderzocht of A.B. ook buiten een speciale school opvang kan krijgen. Dit is wel degelijk het geval, zie de uitgebreide uiteenzetting hierboven inzake de mogelijkheid tot dagopvang, opname in een gespecialiseerde instelling, het bestaan van gespecialiseerde centra in het kader van specifieke opvang, de aanwezigheid van NGO's, de fondsen verstrekt door de Europese Unie, de omstandigheid dat A.B. momenteel niet is opgenomen in een instelling maar ambulant wordt verzorgd en opgevolgd en dat de opvang en opvolging die momenteel thuis gebeuren, gewoon kan worden verder gezet bij een terugkeer naar het thuisland.

Waar verzoekers erop wijzen dat B. nood heeft aan een goede opvolging, ook visueel, kan worden verwezen naar hetgeen hieronder over de visuele opvolging wordt uiteengezet. Tevens betwisten verzoekers niet dat opvolging door een neuroloog, een orthopedist en een gastro-enteroloog beschikbaar is in hun land van herkomst zoals de arts-adviseur heeft vastgesteld in zijn advies van 16 april 2018. Deze vaststellingen vinden steun in de stukken van het administratief dossier.

Verzoekers werpen op dat nergens uit het administratief dossier en de stukken uit de MedCOI databank blijkt dat in Servië buitengewoon onderwijs beschikbaar is voor personen met een ernstige mentale handicap. In dit verband wordt herhaald dat verzoekers eraan voorbijgaan dat ook wordt vermeld dat er dagopvang is voor A.B. (wat o.a. blijkt uit de MedCOI aanvraag van 8 juni 2016 met het uniek referentienummer BMA 8215, er is dagopvang in het "*Center for daily care and accomodation of mentally disabled children and youth*"), de mogelijkheid tot opname in een gespecialiseerde instelling, het bestaan van gespecialiseerde centra in het kader van specifieke opvang en de aanwezigheid van NGO's die zich met deze problematiek bezig houden. Tevens blijkt uit de "*Belgian desk of accessibility*", BDA-20170427-RS-6519 6-4-2018 website www.medcoi.eu/Sourde/Detail/10257 dat er in Servië voorzieningen voor buitengewoon onderwijs zijn tot 26 jaar.

4.2.3.1. Verzoekers voeren in een tweede onderdeel aan dat in hun aanvraag en bijhorend medisch attest duidelijk wordt aangegeven dat B. ook dient te worden opgevolgd door een oogarts omdat hij ernstige visusproblemen heeft. Verzoekers werpen op dat de arts-adviseur geen standpunt heeft ingenomen over de beschikbaarheid van de opvolging. Verzoekers laten gelden dat het onderzoek van

de arts-adviseur onzorgvuldig is aangezien een deel van de behandeling niet het voorwerp uitmaakt van enig onderzoek.

4.2.3.2. In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden blijkt uit het door hen voorgelegd standaard medisch getuigschrift van dokter F.F. van 14 februari 2017 en uit het medisch verslag niet dat ondubbelzinnig door de behandelende artsen wordt aangegeven dat een opvolging door een oogarts vereist is. Verzoekers maken niet aannemelijk dat het advies van de arts-adviseur van 16 april 2018 steunt op onjuiste feitelijke gegevens dan wel kennelijk onredelijk is.

4.2.4.1. Verzoekers werpen in een derde onderdeel op dat de arts-adviseur verzuimt om een nauwkeurige beoordeling te maken van de behandeling en de leefsituatie van B. wanneer zijn leerplicht eindigt en dit des te meer geldt nu de arts-adviseur het zelf nodig heeft geacht in de toekomst te moeten kijken. Verzoekers stippen aan dat de aandoening van B. dermate ernstig is dat hij ook op volwassen leeftijd nood zal hebben aan een omkadering, begeleiding en zorgstructuur. Verzoekers voeren aan dat de arts-adviseur enkel argumenteert over de financiering door de ouders maar niet verduidelijkt welke hulp voor B. noodzakelijk zou zijn. Verzoekers stippen aan dat eerst de beschikbaarheid van de nodige zorgen dient te worden onderzocht vooraleer men onderzoekt of de behandeling ook toegankelijk is. Verzoekers werpen nog op dat het geenszins zo is dat B. wanneer hij volwassen wordt plots geen zorgen of behandeling meer nodig zou hebben, hetgeen de arts-adviseur nochtans laat uitschijnen.

4.2.4.2. In het advies van de arts-adviseur wordt in dit verband gesteld:

“Specifiek voor betrokkene:

In kader van de zuiver medische zorgen kunnen we het volgende stellen:

- *De orthopedische follow-up op gebied van controle door een arts is gratis wanneer deze gebeurt in een publieke instelling. De kinderen vallen onder de ziekteverzekering van de ouders. Dus de enige voorwaarde is dat zij zich aansluiten. Voor orthopedische hulpmiddelen wordt soms een bijdrage gevraagd, vermits deze volledig op maat van het individu gemaakt worden.⁸*
- *De zorg door de neuroloog is volledig gratis, maar als voorwaarde dient gesteld dat betrokkene door een huisarts doorverwezen wordt. Voor de medicatie dient een klein supplement betaald te worden Depakine als tabletten is op de markt onder de naam van Eftil en Valproix behorende tot lijst B met een vaste bijdrage van RSD 50 (€ 0.42) voor 30 tabletten.⁹*

De meeste zorg behoort in de categorie ondersteuning en opvang van de mentale retardatie.

- *De opvolging van personen met een zware handicap zowel mentaal als fysiek valt onder de diensten die door de algemene ziekteverzekering gedekt worden. Hieronder is ook de speciale scholing vervat.*
- *In kader van specifieke opvang bestaan er gespecialiseerde centra, onder andere in Vranjska Banja. Dit centrum is toegankelijk op basis van doorverwijzing van een neuroloog, waarna ter plaatse een assessment gemaakt wordt en beslist of de behandeling en opvolging op ambulante of residentiële basis gebeurt. De NGO "NEXUS" is zeer sterk geëngageerd in deze problematiek met verschillende programma's voor minderheden, armen en sociaal geïsoleerden. Daarnaast zijn nog verschillende andere NGO's actief in kader van ondersteuning voor gehandicapten en hun familie. Servië ontvangt ook specifieke fondsen van de EU. 10 Er is ook een verschuiving van de overheid in het kader van de aandacht meer toe te spitsen in opvang van de betrokkene in de thuisomgeving eerder dan de vroegere politiek te volgen van institutionalisering.*

In antwoord op het rapport dat de advocaat bijgevoegd heeft willen we het volgende antwoorden. We ontkennen helemaal niet het bestaan van dit rapport. Wij zijn ook op de hoogte evenals onze contactpersonen in kader van toegankelijkheid van de zorg. Sinds dit rapport heeft Servië grote inspanningen gedaan om de zorg voor gehandicapten te organiseren in een meer comfortabele en moderne situatie, Zoals eerder vermeld, werden nieuwe centra opgericht met een totaal andere en modernere aanpak van de problemen, en engageerden NGO's zich in de meer ambulante en thuiszorg. Bijkomend dient ook vermeld dat de instituten waarover sprake is niet van toepassing zijn op betrokkene. Tot op heden is hij niet opgenomen in een instelling en wordt hij ambulant verzorgd en opgevolgd. Een groot deel van de opvolging en opvang gebeurt heden ook thuis, in familiekring. Deze zorg kan gewoon verder gezet worden bij terugkeer naar het thuisland.

Het argument dat de zorg -voor betrokkene niet beschikbaar is in Servië dient tegengesproken, te worden.

Betrokkene werd 16 jaar geleden weggestuurd uit zijn thuisland met dat argument. We dienen te vermelden dat de Servische staat veel inspanningen gedaan heeft in de latere jaren om een kwaliteitsvolle gezondheidszorg met een algemene toegankelijkheid te installeren. De situatie in Servië is volledig veranderd.

De arts vermeldt dat de behandeling voor de leeftijd van 14 jaar diende te gebeuren. Dit is zo gebeurd in België en heeft tot een stabiele situatie geleid. Verdere opvolging kan nu verzekerd worden in het thuisland vermits de acute periode achter de rug is en de noodzakelijke structuren voorhanden en toegankelijk zijn.

De vermelding dat de verschillende pogingen om de juiste behandeling te krijgen, mislukt zijn, zijn heden niet meer van toepassing, vermits aangetoond werd dat door de evolutie binnen het land de nodige infrastructuur beschikbaar en toegankelijk is.

In het kader van de nood aan buitengewoon onderwijs kan gezegd worden dat dit geldt tot 18 jaar. In Servië zijn er zelfs voorzieningen tot 26 jaar.¹¹

Het argument dat kinderen ondergebracht worden tussen volwassenen-kan- ontkracht worden door de leeftijd van betrokkene. Binnen enkele maanden is hij 18 jaar en wordt hij hier ook al "volwassene" lichamelijk aanzien.

In het kader van de informatie die aangehaald wordt onder het tweede punt in kader van informatie over Servië verwijzen we naar dit dossier waar aan de hand van recente bronnen , gecontroleerd door een EU-instantie de verschillende mogelijkheden besproken worden en waar ook duidelijk gebleken is uit deze bronnen dat er een mentaliteitsverandering is in Servië in het kader van opvang van mentaal gehandicapten."

Hieruit (en uit de overige onderdelen van het advies) blijkt dat de arts-adviseur vermeldt aan welke zorg A.B. specifiek nood heeft, verzoekers kunnen niet worden gevolgd dat enkel de financiering van de zorg wordt uitgelegd maar niet de inhoud van de nodige zorg.

Verzoekers gaan eraan voorbij dat in het advies van de arts-adviseur van 16 april 2018 wordt uiteengezet wat de vereiste medicatie is en dat deze beschikbaar is. Verder geeft de arts-adviseur aan dat alle voorzieningen voor hulp en ondersteuning voor de handicap beschikbaar zijn, met name een speciale school, ondersteuning door een sociaal werker, fysiotherapie, hulp door een verpleegster, dagopvang en in de ergste omstandigheden opname in een gespecialiseerde instelling, dat orthopedische hulpmiddelen beschikbaar zijn in het thuisland, evenals een pediatrische orthopedist, neurologen, een gastro-enteroloog en een epilepsiekliniek. Tevens wordt er in het advies op gewezen dat er gespecialiseerde centra bestaan in het kader van specifieke opvang, onder andere in Vranjska Banja. Er wordt verduidelijkt dat dit centrum toegankelijk is op basis van doorverwijzing van een neuroloog, waarna ter plaatse een assessment gemaakt wordt en beslist of de behandeling en opvolging op ambulante of op residentiële basis gebeurt. De arts-adviseur vervolgt dat de NGO "NEXUS" zeer sterk geëngageerd is in deze problematiek met verschillende programma's voor minderheden, armen en sociaal geïsoleerden. De arts-adviseur vermeldt ook dat er daarnaast nog verschillende andere NGO's actief zijn in kader van ondersteuning voor gehandicapten en hun familie en dat Servië specifieke fondsen ontvangt van de Europese Unie. De arts-adviseur bevestigt dat er een verschuiving van de overheid is in het kader van de aandacht meer toe te spitsen in opvang van de betrokkene in de thuisomgeving eerder dan de vroegere politiek te volgen van institutionalisering. In het advies wordt ook gesteld dat A.B. tot op heden niet is opgenomen in een instelling en ambulant wordt verzorgd en opgevolgd, dat een groot deel van de opvolging en opvang heden ook thuis gebeuren, in familiekring, zodat deze zorg gewoon kan worden verder gezet bij terugkeer naar het thuisland. In het advies wordt erop gewezen dat er in Servië buitengewoon onderwijs is tot de leeftijd van 26 jaar

In dit verband wordt ook nog verwezen naar hetgeen gesteld wordt in punt 4.2.3.2. van dit arrest.

Door middel van hun betoog maken verzoekers niet aannemelijk dat de arts-adviseur geen oog heeft gehad voor de behandeling van B. eens deze de volwassen leeftijd heeft bereikt.

4.2.5. Verzoekers maken niet aannemelijk dat het advies van de arts-adviseur van 16 april 2018 steunt op onjuiste feitelijke gegevens dan wel kennelijk onredelijk is.

De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verzoekers slagen er niet in aan te tonen dat er in

casu werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

4.2.6. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET